

DIDAKTICKO-METODICKÉ NÁVRHY PRAKTICKÉHO VYUŽITIA ZVÝŠENEJ HODINOVEJ DOTÁCIE DEJEPISU V 9. ROČNÍKU ZŠ

**DIDAKTICKO-METODICKÉ NÁVRHY K ZVÝŠENEJ HODINOVEJ DOTÁCII DEJEPISU
V 9. ROČNÍKU ZŠ**

PREDNÁŠKA PRE UČITEĽOV ČLOVEK A SPOLOČNOSŤ

❖ *klúčovým postavením je výučba najmodernejších dejín*

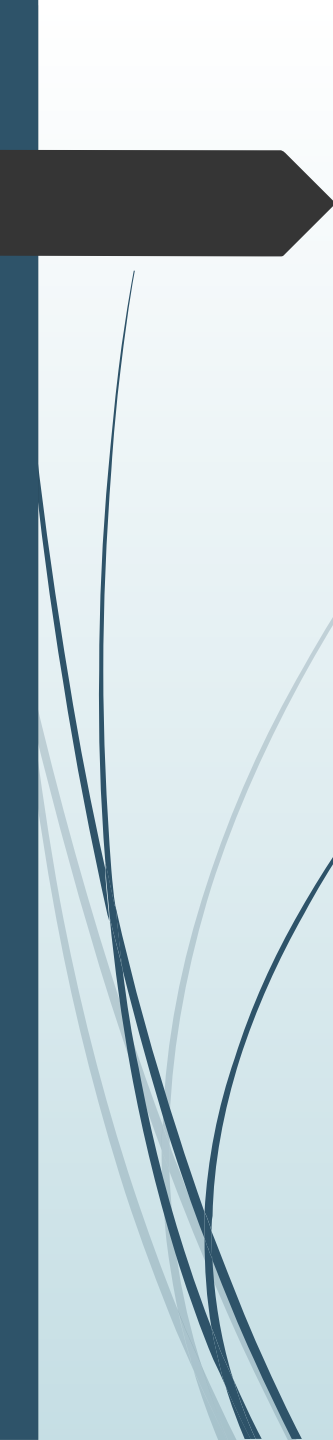
❖ *nedávne obdobie je žiakom oveľa bližšie ako napr. pravek alebo starovek*

❖ *žiaci sú obklopení modernými technológiami, z ktorých úmyselne či neúmyselne čerpajú mimo školy aj historické informácie*

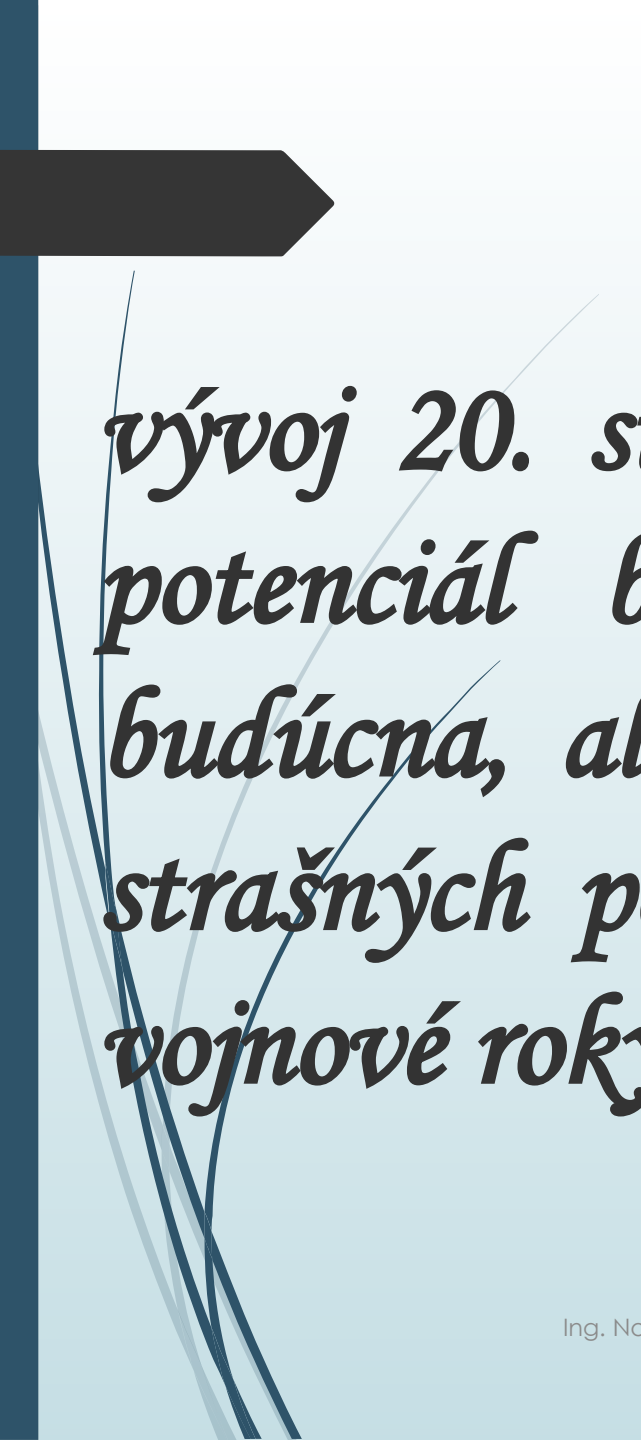
Zaoberať sa témami vojen, terorizmu, rasizmu a pod. je v móde v takmer všetkých médiách a keďže podané informácie nie sú vždy správne, je škola miestom, kde tieto aktuálne témy možno uchopiť cez reálne a efektívne didakticko-metodické spracovanie s morálnym vyústením.

- ❖ *televíznych dokumentov, reportáží, novinových článkov alebo vedomostných súťaží*
- ❖ *internet a sociálne siete, odkazy na historické témy, zväčša orientované na totalitné režimy, náboženské konflikty, politiku a vojny*
- ❖ *nie sú vždy spracované objektívne, vedie to k stagnujúcemu až upadajúcemu kritickému zmýšľaniu mládeže*

-
- ❖ *nevenovala sa dostatočná pozornosť vo vyučovaní našich dejín*
 - ❖ *nebral sa ohľad na spájanie súvislostí a výchovný potenciál problematiky*
 - ❖ *je potrebné umožniť využiť naplno atraktívne metódy výučby*

-
- ❖ diskusiu so žiakmi alebo besedu, určenú na odstránenie mylných historických presvedčení
 - ❖ nebáť sa ísť v učivách do hĺbky, kriticky udalosti zhodnotiť, upozorniť na ich vplyv na súčasnosť

- ❖ *vystříhať žiakov pred momentálnymi dočasnými „spasiteľmi“ národov, ktorí cez nacionalizmus zdiskreditujú demokratické hodnoty*
- ❖ *neváhajú tlačiť názory mládeže smerom k radikálnym riešeniam spoločenských problémov napomáhajú k extrémizmu*

vývoj 20. storočia, je pre nás najvýznamnejší a má potenciál buď priniesť osvietenie a poučenie do budúcnosti, alebo spôsobiť návrat k extrémizmu v tak strašných podobách, akými boli poznačené tragické vojnové roky. To sa už nesmie opakovať!

*Výklad dejín má teda zmysel iba vtedy ak je
apolitický, zameraný len na časom overené fakty,
ktoré majú neraz citový náboj*

*Nemožno vidieť históriu čiernobielo, ale treba prihliadať
na všetky aspekty a kontexty a racionálne ich posúdiť.*

Uvedené skutočnosti nevylučujú fakt, že vyučujúci svojimi zásahmi, respektíve podnetmi počas diskusie umne kontroluje rozpravu a cielene vedie odlišné názory v triede k ústrednému bodu, ktorým je pochopiteľne želané poznanie pravdy o historických udalostiach aj s ich etickým odkazom pre prítomnosť i budúcnosť. Nebojte sa teda učiť a diskutovať o vážnych a dnes neraz katastrofálne interpretovaných témach

*zhrnutie do špecifických kompetencií učenia sa o
histórii.*

- 1. pozorovanie*
- 2. analýza*
- 3. interpretácia*
- 4. hodnotenie*
- 5. produkcia.“*

*komplex predmetových kompetencií sa
konkretizuje vo vzdelávacom štandarde*

Obrazy druhej svetovej vojny

Výkonový štandard

Žiak na konci 9. ročníka základnej školy vie/dokáže:

- ❖ **identifikovať politický systém ČSR,**
- ❖ **rozpoznať mnohonárodnostný charakter ČSR,**
- ❖ **porovnať hospodársku situáciu v Čechách a na Slovensku,**
- ❖ **rozpoznať dôsledky rozbitia ČSR,**
- ❖ **pracovať so školskými historickými prameňmi z daného historického obdobia.**

Obsahový štandard

- **fašistická os**
- **proti hitlerovská koalícia**
- **totálna vojna**
- **protifašistický odboj**
- **holokaust, koncentračné tábory**

Slovenský štát (1939-1945)

Výkonový štandard

Žiak na konci 9. ročníka základnej školy vie/dokáže

- ❖ **porovnať politický systém Slovenského štátu s politickým systémom ČSR,**
- ❖ **rozpoznať vzťahy medzi Nemeckom a Slovenským štátom,**
- ❖ **zhodnotiť hospodársky a kultúrny rozvoj Slovenského štátu**
- ❖ **konkretizovať postupné obmedzovanie práv a slobôd židovských spoluobčanov,**
- ❖ **zhodnotiť význam Slovenského národného povstania,**
- ❖ **pracovať so školskými historickými prameňmi z daného historického obdobia**

Obsahový štandard

- **totalitný režim**
- **židovský kódex**
- **deportácie**
- **odboj**
- **Slovenské národné povstanie**

Učebné osnovy

Druhá svetová vojna

- príčiny vojny
- začiatok vojny, okupovanie západnej Európy
- prepadnutie Sovietskeho zväzu, rozšírenie vojny na iné kontinenty
- život v okupovanej Európe
- holokaust
- úloha vodcov - Hitler, Stalin, Churchill, Roosevelt
- použitie atómových bômb - Hirošima, Nagasaki
- zakončenie vojny, dôsledky, vznik OSN

Slovenská republika v rokoch 1938-1945

- Slovenská republika - od autonómie k samostatnosti
- vzťah Slovenska s Nemeckom, s ostatnými štátmi
- politický, hospodársky a kultúrny vývoj
- vplyv vojny na život občanov
- Židia na Slovensku, riešenie židovskej otázky
- odboj - Slovenské národné povstanie
- obnovenie Československej republiky

ODPORÚČANÉ LOKALITY:

Múzeá: Múzeum holokaustu v Seredi, Múzeum Slovenského národného povstania – Banská Bystrica, **Stála expozícia SZPB v Bratislave**, Múzeum Gemer-Malohont Rimavská Sobota

vojenské cintoríny: množstvo po celom Slovensku – hroby vojakov z prvej i druhej svetovej vojny

pamätníky: Slavín – Bratislava, Údolie smrti – Duklianský priesmyk (prírodné bojisko pri obci Kapišová), Vrch-Háj Nicovô Liptovský Mikuláš Pamätníky SNP – napr. vo vypálenej obci Kalište, **všetky vo svojom regióne**

pracovné tábory: boli v Seredi, Novákoch, Vyhniach – jediný zachovaný je však v Seredi,

J. Jablonický – Povstanie bez legiend,

Z ilegality do Povstania

S. Mičev a kol. Dokumenty SNP 1944

D. Šablatúra - Oslobodenie

M. Syrný a kol. – SNP

J. Keegan – História 2. svetovej vojny,

D. Kováč – Dejiny Slovenska,

Viac autorov - Slováci a druhá svetová vojna

Holokaust

Pripravené dokumenty
VIANOČNÁ DOHODA
SNP - PREDNÁŠKA
REPLESÁLIE NA SLOVENSKU
PREHLAD NAJVÝZNAMNEJŠÍCH UDALOSTÍ
OD 30. 9. 1938 DO 8.5. 1945
TRETIA RÍŠA
OBRAZOVÝ SET DOKUMENTOV

***Obrazové pramene: predovšetkým
fotografie osobností a udalostí,
karikatúry (spojenectvá Hitler, Mussolini,
Stalin; politické zvraty počas vojen, zbrane
ručné, lietadlá, pásová technika, tanky, delá,
transportéry a pod.),
plagáty (napr. agitačné plagáty verbujúce do
armády, rôzne letáky, pamflety a pod.)
mapy (pohyb frontov počas vojen, oslobodenie
Slovenska, Mníchovská dohoda, Viedenská
arbitráž***

Položme si otázky ?

bol prvotný cieľ červenej armády čo najrýchlejšie dobytie Berlína, takže oslobodzovanie operácie na zvyšných Nemcami ovládaných územiach neboli prvoradé".

„V každej operačnej činnosti sú postavené prvotné a ďalšie úlohy na splnenie cieľa, ale bez oslobodenia východnej a strednej Európy by určite nebol dobytý Berlín, nemohli by sme hovoriť o víťazstve nad fašizmom a ukončení vojny v Európe.

Ako príklad toho, že Červená armáda sa nehnať výlučne za dobytím Berlína je Karpatsko-dukľanskú operáciu, ktorú sovietske velenie narýchlo spustilo ako pomoc prebiehajúcemu Slovenskému národnému povstaniu i keď nebola naplánovaná

**nezmyselné bombardovanie slovenských miest
ruskými lietadlami, pričom sa v tom čase takmer
všetci Nemci pohybovali len v horách a bojovali
s partizánmi**

*nie je možné sovietske nálety jednostranne interpretovať ako
zbytočné kroky, ktorých výsledkom boli len straty na civilných
životoch — nálety na nepriateľské pozície častokrát plnili pred
útokom pechoty podobnú úlohu ako delostrelecká príprava.
Navyše územie dnešného Slovenska bolo v poslednej fáze vojny
niekoľkokrát intenzívne bombardované viacerými armádami —
okrem sovietskeho i nemeckého či anglo-amerického.*

„je na mieste prehnané oslavovať červenú armádu ako najväčšiu výhru a osloboditeľa, ktorý nás zachránil

hlavnú zásluhu na oslobodení východnej a strednej Európy mala Červená armáda a na Slovensku i Rumunská armáda vo zväzku Červenej armády,” na oslobodzovacích bojoch v zostave sovietskych vojsk na území Slovenska zúčastnili aj československé vojská. V priebehu oslobodzovania Slovenska sa do bojov na jeho území v rôznych časových obdobiach postupne zapojili vojská troch sovietskych frontov (1., 4. a 2. ukrajinský) a v ich zostavách spolu sedem sovietskych vše vojskových armád (38., 1. gardová, 18., 7. gardová, 27., 40. a 53.), jedna tanková armáda (6. gardová), tri letecké armády (2., 8. a 5.), jedna jazdecko-mechanizovaná skupina (1. gardová), Dunajská vojenská flotila, ako aj početné frontové zväzky a útvary. ./.

Spôsobili, že oslobodzovanie Slovenska prebiehalo z niekoľkých

operačných smerov vo väzbách na veľké útočné operácie vojsk Červenej armády, ktorých ťažisko ležalo mimo územia Slovenska.

Tak tomu bolo v prípade Východokarpatskej (8. 9. – 28. 10. 1944), Budapeštianskej (29. 10. 1944 – 13. 2. 1945), Západokarpatskej (12. 1. – 18. 2. 1945), Ostravskej (10. 3. – 5. 5. 1945) a Bratislavsko-brnianskej operácie (25. 3. – 5. 5. 1945). Ďalšie tri útočné operácie sovietskych vojsk mali ťažisko na území Slovenska, a to Východoslovenská (20. 11. – 15. 12. 1944), Stredoslovenská (10. 3. – 30. 3. 1945) a Komárňanská (6. 1. – 2. 2. 1945).

je Stalinova krutosť, keď nechal vykrváčať Varšavu pri povstaní a nakoniec sa tváril všade ako osloboditeľ

v kontext Ak chceme plne pochopiť tragédiu Varšavského povstania aj osudu Poľska, musíme vnímať poľsko-ruských a konečne aj veľmocenských vzťahov. Poľsko-ruské vzťahy od konca prvej svetovej vojny nebolo možné označiť inak ako mimoriadne zlé. Teritoriálny spor o podobu vzájomných hraníc sa tu miešal s politicky nezmieriteľným konfliktom totalitnej komunistickej diktatúry a konzervatívneho pravicového režimu, imperiálne predstavy a možnosti Moskvy s tradicionalizmom a so snahou porazeného štátu druhého rangu znovu získať pošliapanú nezávislosť. Bolo jasné, že to budú Sovietsy, kto vyženie Nemcov z Poľska. Sprievodným javom nacistickej politiky bola genocída. V tom bol zásadný rozdiel oproti Sovietom, no z hľadiska štátnej suverenity Sovietsy boli pre Poľakov nepriateľom porovnateľným s Nemcami. Preto exilová vláda a jej domáci odboj plánovali povstanie v celoštátnom meradle (operácia Búrka), aby vždy v tesnom predstihu pred príchodom Červenej armády. Ako v roku 1939 ani teraz sa Poľiaci nemohli spoliehať na účinnú pomoc Západu. Hoci veliteľ frontu maršal Rokossovskij spolu so Žukovom navrhli začať ešte v auguste ofenzívu, ktorá by rýchlo ukončila vraždenie, Stalin ju zamietol a ofenzívu preniesol na Balkán a do Východného Pruska. Nechal Nemcov, aby sa (za neho) vyrovnali s jeho politickými odporcami - spojencami. „Som presvedčený, že varšavská akcia predstavuje bezohľadné a hrozné dobrodružstvo, za ktoré musí obyvateľstvo zaplatiť značnými obetami. ... V tejto situácii dospelo sovietske velenie k záveru, že sa musí od varšavského dobrodružstva dištancovať,“ napísal Churchillovi.

Je podľa vás dobrým nápadom, aby bol 14.3. štátnym sviatkom, poukazujúco na završenie historickej snahy Slovákov o vlastný štát?

Štrnásteho marca 1939 vznikol Slovenský štát. Ľudáci zaviedli totalitný politický systém jedinej politickej strany. Opierali sa o svojho spojenca – nacistické Nemecko, ktorému podriadili domácu a zahraničnú politiku, ako aj hospodárstvo pracujúce pre vojnovú mašineriu. Zaviedli rasové zákony, ktoré vyvrcholili deportáciami židovského obyvateľstva do nacistických koncentračných táborov. Na zoznamoch politicky nespoľahlivých osôb sa ocitli tisíce ľudí. Režim Slovenského štátu a jeho predstavitelia sa v dnešnej dobe stali symbolom pre extrémistov. Ospravedlňujú a zľahčujú zločiny, vyzdvihujú vtedajšiu slovenskú štátnosť, spochybňujú Slovenské národné povstanie.

Existujú aj názory, že Slovensko mohlo zostať už vtedy samostatné a mali sme sa o to usilovať.

Je to čistý politický nezmysel. Tým, že sme sa prihlásili k československej štátnosti, získali sme späť stratené územia a prihlásili sa k demokracii. Rovnako sme sa tak postavili na stranu víťazných mocností. V tomto svoju úlohu zohralo Slovenské národné povstanie, ktoré tiež spochybňujú. Proti nacistom sa nevzoprelo zopár partizánov a ruských parašutistov, ako tomu oponenti hovoria, ale aj samotná slovenská armáda, ktorá predtým bojovala po boku Nemcov. Tisovi sa rozsypal celý bezpečnostný aparát. Kolaborácia s nacizmom sa všetkým prejedla. Aj národohospodárom, ktorí postavili v tom čase na nohy ekonomiku a Slovenský štát „vdďaka“ vojne relatívne prosperoval. Aj oni sa podieľali na príprave SNP. Asi vedeli, čo robia. Keby boli s režimom spokojní, tak sa nijaké povstanie neudeje.

Ponúkalo sa vtedy, 13. a 14. marca 1939, slovenským politikom aj iné riešenie?

Na základe toho, čo bratislavská vláda a špičky HSL'S mali k dispozícii, dospeli k názoru, že zo všetkých ponúkajúcich sa riešení (samostatnosť, zotrvanie v štátnom zväzku s Čechmi a s karpatskými Ukrajincami alebo rozdelenia Slovenska medzi susedov) sa javí samostatnosť ako najlepšie riešenie. Zjavne však podcenili riziká, ktoré so sebou prinášala proklamácia nezávislosti pod nemeckou réžiou.

Deportácie Židov,

25. marca 1942 vláda pristúpila k deportáciám židov, ktoré otvorili príležitosť pre získanie zvyškov ich majetku. Medzi hlavné príčiny vysídlenia patrila snaha zbaviť sa nepohodlnej, sociálne odkázanej skupiny obyvateľstva, ktorá bola následkom predchádzajúcich perzekúcií a majetkových zmien pozbavená možností obživy. Predstavitelia slovenskej vlády sa zároveň uistovali, že vysídlení Židia sa už nevrátia späť zo svojich „nových domovov“ v Poľsku a nebudú si robiť majetkové nároky. Židov v zhromažďovacích táboroch navštevovali pred vysídlením referenti Ústredného hospodárskeho úradu, ktorí ich nútili podpisovať rôzne dokumenty, ktoré umožňovali ďalšie machinácie (nepravdivé výkazy, darovacie zmluvy a i.). Celý proces sprevádzalo rozsiahle rodinkárstvo a korupcia, na ktorom sa podieľali vysokí štátni zamestnanci a ich rodiny. O politickej spoľahlivosti uchádzačov rozhodovali mocenské štruktúry HSS, Hlinkova garda a Deutsche Partei,

vyvražďovanie bezbranných ľudí v mnohých obciach po potlačení Povstania...

Po potlačení povstania nacistický vojenský a represný aparát fakticky prebral moc nad dňaním v krajine. Už v priebehu bojov boli zatýkaní všetci podozriví zo zapojenia sa do povstania. Povstalci a osoby spolupracujúce a otvorene sympatizujúce s povstaním, ktorým sa nepodarilo ukryť boli vystavené teroru jednotiek SS, Heimatschutzu (ozbrojených zložiek Nemeckého obyvateľstva na Slovensku) ako aj Pohotovostným oddielom Hlinkovej gardy

Nemecké velenie sa na potlačenie partizánskej vojny rozhodlo použiť všetky dostupné opatrenia. Medzi najbrutálnejšie praktiky patrili odvetné akcie proti podhorským dedinám, ktoré podporovali partizánov. Pri väčšine týchto akcií umierali najmä neozbrojení civilisti. Nemecké jednotky a spolu so slovenskými kolaborantami vypálili 95 slovenských obcí a samôt.

Muži a osoby podozrivé z napomáhania partizánom z týchto obcí boli odviečení do koncentračných táborov alebo v niektorých prípadoch na mieste popravení. Nacisti si dali zvlášť záležať na zhromažďovaní zvyškov židovského obyvateľstva, ktoré začali opäť posielat' do koncentračných táborov. Vo viacerých prípadoch rasovo prenasledovaných na mieste popravili.

Obhajcovia Tisa tvrdia, že o tom nevedel a neexistuje nijaký dokument, v ktorom by s tým súhlasil, prípadne ho podpísal.

Musel o tom vedieť, akurát to prehliadal, ignoroval to, bral to ako menšie zlo pred uchopením Slovenska „čechožidobolševikmi“. Samozrejme, že nič nepodpisoval, nemusel, lebo vtedy už fakticky vládli na Slovensku Nemci a on iba robil štafáž a dával ich násiliu punc neoficiálneho súhlasu s očistením Slovenska pred jeho nepriateľmi. Akceptoval, že moc mali k dispozícii radikáli a Nemci. Nechal im voľnú ruku. Existujú dokumenty, kde slovenské ministerstvo obrany dáva k dispozícii slovenských vojakov pre špeciálne proti partizánske jednotky a Hlinkovu gardu pre súčinnosť s nemeckými policajnými orgánmi. Hádám by nejaký nemecký veliteľ neprišiel za Tisom, aby podpísal popravu civilistov. Také sa nerobilo. Tiso vedel, čo sa robí, a neprotestoval. Skúsme sa zamyslieť nad tým, aká bola propaganda Slovenského štátu proti Povstaniu. Všetko to boli židobolševici, čechožidobolševici, vrahovia, zlodeji, spodina... Tí Tisa nezaujímali, tých sa bolo treba zbaviť. Vtedy bol už niekde úplne inde, než mu to kázala viera a náboženstvo

Existovali vôbec po vzniku nového štátu možnosti iného vývoja, než bolo postupné prepádanie sa do totalitných pomerov a čoraz väčšia závislosť od Nemecka? Alebo všetko podstatné bolo dané už na začiatku "ochrannou" zmluvou s Nemeckom?

Ochranná zmluva (Schutzvertrag) podpísaná 18. a 23. marca 1939 definovala zreteľné limity novonadobudnutej štátnosti. Okrem prevzatia ochrany Nemecka nad územnou integritou a podriadenia zahraničnej politiky línii ríšskej vlády sa ďalšie body tohto zásadného dokumentu týkali ochrannej zóny na západnom Slovensku (de facto pod kontrolou nacistov) a budovania slovenskej armády „v úzkej zhode“ s nemeckým Wehrmachtom. Rovnako závažný charakter mal aj tajný dodatok „o hospodárskej a finančnej spolupráci“. Ten bol dokonca o niečo obsiahnejší ako samotná zmluva, hoci pozostával len zo štyroch článkov.

Obdivovatelia Tisa tvrdia, že zachránil slovenský národ pred pomad'arčením, čo by nás teda čakalo v prípade, že by Hitler vojnu vyhral?

Hitler sa vo svojej „Druhej knihe“ *Mein Kampf*, vyjadril o Slovanoch s dešpektom ako o „menejcennej rase“. Na dobytých východných územiach mali podľa neho nacionálni socialisti „tieto rasovo cudzie elementy... oddeliť... alebo ich bez okolkov odstrániť“. Predovšetkým Himmler a jeho SS interpretovali stredoveké konflikty medzi nemeckými, poľskými a ruskými vojvodami ako „rasový zápas“ Germánov proti Slovanom a cez túto optiku nazerali aj na slovanstvo ako celok. „Generalplan Ost“ agrárneho vedca a Himmlerovho dvorného plánovača z 15. júla 1941 Konrada Meyera, Hitlerovo rozhodnutie o deň neskôr germanizovať rozsiahle oblasti ZSSR a „Generalplan Ost“ úradnej skupiny III B Hlavného úradu pre ríšsku bezpečnosť z novembra 1941 predstavujú výrazné míľniky, ktoré mali natrvalo určiť osud niekoľko miliónov prevažne slovanského obyvateľstva. V Európe, ovládanej Nemeckom, nemalo ísť z pohľadu SS len o „konečné riešenie židovskej otázky“, ale „predovšetkým o vysídlenie rasovo nevhodných príslušníkov východných a juhovýchodných národov neschopných ponemčenia“.

Zo všetkého plyní historické poučenie. Aké by sme si mali vziať zo 14. marca 1939?

Spojenectvo s nedemokratickými režimami nikdy neprináša efekt, ktorý si ľudia myslia, že by priniesť malo. Vždy to vedie k tragédii. My to poznáme za 99 rokov našej histórie veľmi dobre. Ak chce byť štát demokratický, musí sa hlásiť naozaj k hodnotám, ako sú sloboda, ľudské práva a demokracia ako taká. Keď z tohto ustúpime, sme na zlej ceste, ktorou sa Slovensko ubralo po 14. marci 1939. Slovákom to napriek tomu prinieslo jedno, že si uvedomili, že si vedia samostatne spravovať svoje veci, či už v hospodárstve, kultúre, alebo spoločnosti. Zistili sme, že sa vieme o seba postarať, ale zároveň sme odmietli kolaboráciu s nacizmom a radšej sme sa rozhodli pre demokratickú ČSR ako pre totalitný Slovenský štát.

Základné informácie o súťaži:

Poslaním súťaže je v nadväznosti na učivo dejepisu deviatich ročníkov základných škôl a osemročných gymnázií kvarty „Pátrame po minulosti Druhá svetová vojna“ naďalej pripravovať žiakov, overiť a precvičiť vedomosti získané učivom, vybudovať a upevniť vlastenectvo, motivovať žiakov k záujmovej činnosti, pozitívnej skladbe voľno časových aktivít, mimoškolskému vzdelávaniu a obohatiť výchovno-vzdelávací proces o aktívne prvky.

Od roku 2013 má súťaž v rámci preventívno-výchovnej činnosti legislatívnu podporu na základe ustanovení zákona NR SR č. 487/2013 Z.z. o protifašistickom odboji, postavení a pôsobnosti Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov a zmluvy o spolupráci s MŠVVaŠ

*školské kolo v školách,
Formou testu pre každého žiaka*

okresné kolo v priestoroch určených organizátorom
Škola prihlási svoje družstvo/družstvá do okresného kola podľa pokynov a v termíne uvedenom v „Pozvánke“ a „Propozíciách okresného kola ...“, ktoré im zašle územne príslušný mestský úrad odbor školstva najneskôr 1 mesiac pred konaním súťaže

Metodická príručka a tézy sú dostupné na našej web stránke <http://www.szpb.sk/?m2dsv> v dokumentoch na stiahnutie.

Podujatie môže spoluorganizovať **Centrum voľného času**, V mesiaci február je potrebné zaslať na všetky školy, pre ktoré je súťaž určená pozvánku, Propozície elektronickou poštou.